

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 122/26 czerwca 2011 ISSN 2080-0010

XIII niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

2 Krl 4,8-11.14-16a

Pewnego dnia Elizeusz przechodził przez Szunem. Była tam kobieta bogata, która zawsze nakłaniała go do spożycia posiłku. Ilekroć więc przechodził, udawał się tam, by spożyć posiłek. Powiedziała ona do swego męża: Oto jestem przekonana, że świętym mężem Bożym jest ten, który ciągle do nas przychodzi.

Przygotujmy mały pokój górny, obmurowany, i wstawmy tam dla niego łóżko, stół, krzesło i lampę. Kiedy przyjdzie do nas, to tam się uda.

Gdy więc pewnego dnia Elizeusz tam przyszedł, udał się do górnego pokoju i tamże położył się do snu. Mówił dalej: Co więc można uczynić dla niej? Odpowiedział Gechazi: Nieestety, ona nie ma syna, a mąż jej jest stary.

Rzekł więc: Zawołaj ją! Zawołał ją i stanęła przed wejściem. I powiedział: O tej porze za rok będziesz pieściła syna.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 89,2-3.16-19

Na wieki będę słaawił łaski Pana

Na wieki będę śpiewał o łasce Pana, moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia.

Albowiem powiedziałaś:

„Na wieki ugruntowana jest łaska”,
utrwaliłeś swą wierność w niebiosach.

Błogosławiony lud,
który umie się cieszyć
i chodzi, Panie,

w blasku Twojej obecności.

Ciesz się zawsze Twym imieniem,
wywyższa ich Twoja sprawiedliwość.

Bo Ty jesteś blaskiem ich potęgi,
a przychylność Twoja
dodaje nam mocy.

Bo do Pana należy nasza tarcza
a król nasz do świętego Izraela

DRUGIE CZYTANIE

Rz 6,3-4.8-11

Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, życie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 10,40

Kto przyjmuje apostoła, przyjmuje Chrystusa, a kto przyjmuje Chrystusa, przyjmuje Ojca, który Go posłał.

EWANGELIA

Mt 10,37-42

Jezus powiedział do apostołów: Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Ewangelia na dzisiejszą niedzielę daje do myślenia. Niech nas nie zraża jej trudny język, konieczna też wydaje się głębsza refleksja, aby zrozumieć przesłanie Jezusa: „Kto kocha bardziej (...) niż Mnie, nie jest Mnie godzien”.

W ostatnich tygodniach mieliśmy dzień matki, dziecka, przed trzema dniami dzień ojca; kościół przypomina o szacunku i miłości rodziców i dzieci, ale często te nasze uczucia naznaczone są egoizmem i interesownością.

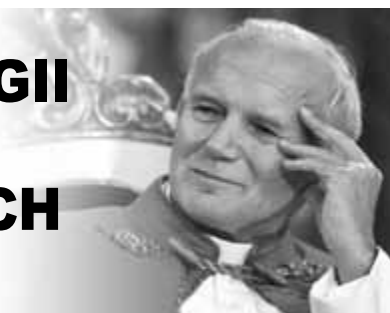
Dlatego uporządkowanie naszej miłości, pewna hierarchia w miłości jest ważnym elementem mądrości, potrzebnej, aby życie i decyzje swoje oprzeć na Tym, który sam jest Miłością, który chce nas ubogacać.

Godnym Chrystusa jest ten, kto chce prawdziwie kochać, kto chce w miłości spotkać się z Nim i ze swymi bliskimi. Tylko ten, kto kocha Boga, potrafi zawsze ubogacić matkę, ojca, córkę, syna, męża, żonę, siebie.

Ks Dariusz Kuczyński

Święci naszych czasów

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Właściwy sens przykazania „Nie cudzołóż”

Analizę wypowiedzi z Kazania na Górze, odnoszącej się do „cudzołóstwa” i „pożądania”, które Chrystus nazywa „cudzołóstwem w sercu”, należy przeprowadzić, rozpoczynając od pierwszych słów. Chrystus mówi: „Słyszeliście, że powiedziano: <<Nie cudzołóż>>” (Mt 5,27). Ma na myśli przykazanie Boże, to, które w Dekalogu znajduje się na szóstym miejscu. Należy do tzw. Drugiej Tablicy Prawa, jakie Mojżesz otrzymał od Boga-Jahwe.

Zatrzymajmy się naprzód w kręgu bezpośrednich słuchaczy Kazania na Górze, słuchaczy słów Chrystusa. Są to synowie i córki ludu wybranego – ludu, który od swego Boga-Jahwe otrzymał „Prawo”. Otrzymał także i „Proroków”, którzy po wielokroć w ciągu wieków poddawali krytyce właśnie stosunek do tego Prawa, właśnie jego różnorodne przekroczenia. Ale bardziej jeszcze niż o przekroczeniu Prawa mówi o takim ludzkim rozumieniu tego Prawa, w którym zacierają się i zanika właściwy dla Boskiego Prawodawcy sens dobra i zła. Prawo bowiem jest nade wszystko środkiem – środkiem nieodzownym do tego, ażeby „obfitowała sprawiedliwość” (słowa z Mt 5,20 w dawniejszym tłumaczeniu). Chrystus chce, ażeby ta sprawiedliwość „obfitowała więcej [...] niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów”. Nie przyjmuje interpretacji, jaką w ciągu dziejów nanieśli oni na czystą treść Prawa, poddając w pewnej mierze tę treść, czyli właściwy zamysł i wolę Prawodawcy różnym słabościom i ograniczeniom ludzkiej woli – zrodzonym właśnie z trojakiej pożyteczności. Była to w znacznej mierze interpretacja kazuistyczna, która nawarstwiała się na pierwotnym widzeniu dobra i zła, związanego z Prawem Dekalogu. Jeśli Chrystus dąży do przetworzenia etosu, to przede wszystkim na drodze odzyskania tej podstawowej jasności widzenia: „Nie przyszedłem znieść [Prawo], ale wypełnić” (Mt 5,1). Warunkiem wypełnienia jest prawidłowe rozumienie. Odnosi się to między innymi do przykazania Nie cudzołóż.

Kto śledzi na kartach Starego Testamentu dzieje ludu wybranego od czasów Abrahama, znajdzie tam dosyć faktów, które świadczą naprzód o tym, jak

przykazanie to było stosowane w praktyce, a następnie o tym, jak do tej praktyki była dopracowywana kazuistyczna wykładnia Prawa. Przede wszystkim więc wiadomo, że dzieje Starego Przymierza są widownią systematycznego odstępstwa od monogamii, co dla rozumienia zakazu Nie cudzołóż musiało posiadać podstawowe znaczenie. Samo odstępstwo od monogamii było podyktowane, zwłaszcza w czasach patriarchów, pragnieniem potomstwa, licznego potomstwa. Pragnienie to było tak głębokie, prokreacja jako istotny cel małżeństwa była tak oczywista, że miłujące małżonki, w wypadku, gdy nie mogły obdarzyć swych mężów potomstwem, same prosiły swych miłujących je małżonków o to, ażeby mogły „na swych kolanach” przyjąć potomka, którego wyda na świat inna kobieta, np. służebna czy niewolnica. Tak było w wypadku Saraj w stosunku do Abrahama czy też Racheli w stosunku do Jakuba.

Oba te opisy odzwierciedlają atmosferę moralną, w jakiej praktykowano Dekalog. Wskazują (przykładowo) na to, w jaki sposób etos izraelski mógł być przygotowany na przyjęcie kazania Nie cudzołóż, jakie zastosowanie dla tego przykazania wynikało z najstarszej tradycji tego ludu. Autorytet patriarchów był wszak najwyższy wśród Izraela i posiadał charakter religijny. Wiązał się ściśle z Przymierzem i z Obietnicą.

Przykazanie Nie cudzołóż nie odmieniło tej tradycji. Wszystko wskazuje na to, że dalszy jej rozwój nie ograniczał się do takich motywów (raczej wyjątkowych) jak te, które kierowały postępowaniem Abrahama i Saraj czy też Jakuba i Racheli. Jeśli wziąć za przykład najwybitniejszych przedstawicieli Izraela po Mojżeszu, królów izraelskich, Dawida i Salomona, to opis ich życia wskazuje na ugruntowanie się faktycznego wielożeństwa – i to niewątpliwie z motywów pożyteczności.

W dziejach Dawida, który również miał kilka żon, musi uderzyć nie tylko sam fakt zabrania żony swemu podwładnemu, ale również wyraźna świadomość, że dopuścił się grzechu cudzołóstwa. Fakt ten, podobnie jak pokuta króla, opisany jest bardzo szczegółowo i sugestywnie. Za cudzołóstwo uchodzi tylko zabranie żony cudzej, nie jest nim natomiast posiadanie – obok jednej – innych kobiet jako żon. Cała tradycja

Starego Przymierza wskazuje na to, że do świadomości kolejnych pokoleń ludu wybranego, do jego etosu nie dotarło wymaganie faktycznej monogamii jako istotnej i koniecznej implikacji przykazania Nie cudzołóż.

Na tym tle trzeba też rozumieć wszystkie wysiłki zmierzające do wtłoczenia właściwej treści przykazania Nie cudzołóż w ramy prawa stanowionego. Świadczą o tym te księgi Biblii, w których znajdujemy rozległy zapis całokształtu starotestamentalnego prawodawstwa. Jeśli wziąć pod uwagę literę tego prawodawstwa, to walczy ona bardzo stanowczo z cudzołóstwem, walczy w sposób bezwzględny, przy pomocy środków radykalnych, aż do kary śmierci włącznie. Czyni to jednak, podtrzymując faktyczne wielożeństwo, owszem, legalizując je – przynajmniej pośrednio – w całej pełni. Tak więc cudzołóstwo jest zwalczane tylko w określonych granicach, i tylko w obrębie określonych założeń, które składają się na istotny kształt etosu starotestamentowego.

Rozumie się w nim przez cudzołóstwo przede wszystkim (i chyba wyłącznie) naruszenie prawa własności mężczyzny w stosunku do każdej kobiety, która jest jego prawną żoną (zwyczajnie: jedną z wielu) – nie rozumie się natomiast cudzołóstwa z punktu widzenia ustanowionej przez Stwórcę monogamii. Wiemy już, że Chrystus w tej właśnie sprawie odwołał się do „początku” (por. Mt 19,8).

Bardzo znamienne jest również wydalenie, w którym Chrystus ujmuje się za kobietą przychwyconą na cudzołóstwie, broniąc jej przed ukamienowaniem. Mówi do napastników: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem” (J 8,7). A kiedy ci pozostawiają kamienie i rozchodzą się, mówi do kobiety: „Idź, a od tej chwili już nie grzesz” (J 8,11). Chrystus wyraźnie identyfikuje cudzołóstwo z grzechem. Natomiast, przemawiając do tych, którzy chcieli ukamienować cudzołożną kobietę, nie odwołuje się do przepisów prawa izraelskiego, ale, tylko i wyłącznie, do sumienia. Zapis tego, co jest dobrem i złem w sumieniach ludzkich, może okazać się głębszy i poprawniejszy niż to, co stanowiło treść ustawy.

Jak widzieliśmy, historia ludu Bożego w Starym Przymierzu (na którą tutaj sturaliśmy się spojrzeć tylko poprzez niektóre przykłady) przebiegała w znacznej mierze poza tą treścią normatywną, jaką Bóg zawarł w przykazaniu Nie cudzołóż; przebiegała niejako obok niej. Chrystus pragnie te drogi naprostować. Stąd właśnie Jego słowa w Kazaniu na Górze.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II, 13.VIII.1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III, Warszawa 1984 r.

Jerozolima

część II

Miasto Święte chrześcijan

Dla chrześcijanina świętość Jerozolimy łączy się nierozdzielnie z życiem – zwłaszcza męką, śmiercią i zmartwychwstaniem – Jezusa Chrystusa. Najważniejsza budowla to Bazylika Grobu Pańskiego, której szara kopuła wznosi się nad pustym Grobem. Jedyne to miejsce pochówku na świecie, dokąd udają się ludzie, aby uczcić je dlatego, że w grobie nie ma już osoby, która została tam pochowana. Ta sama świątynia obejmuje również Golgotę zwaną także Kalwarią – miejsce ukrzyżowania Chrystusa. Właśnie w bazylice tradycja chrześcijańska umieszcza ostatnie pięć stacji Drogi Krzyżowej, upamiętniającej poszczególne etapy męki i śmierci Zbawiciela. Natomiast pozostałe stacje znajdują się przy Via Dolorosa, rozpoczynającej się w kaplicy koło budynku Franciszkańskiego Studium Biblijnego. Tuż obok jest Lithostrotos, czyli kamienny dziedzińiec dawnej twierdzy Antonia, gdzie Jezus był przesłuchiwany przez Piłata.

U podnóża Góry Oliwnej wznosi się piękna Bazylika Wszystkich Narodów, nazywana Bazyliką Konania, wybudowana w Getsemani, czyli w Ogrodzie Oliwnym, znanym w polskiej tradycji jako Ogrójec. Tutaj Jezus przeżył ostatnie chwile na wolności, a następnie został zdradzony przez Judasza i pojmany. Nieco wyżej widać złoconą kopułę cerkwi św. Marii Magdaleny. To właśnie tej świętej jako pierwszej

Jezus ukazał się po swoim zmartwychwstaniu. Jeszcze wyżej została wzniesiona niewielka kapliczka Pan Płakał, upamiętniająca płacz Jezusa nad Jerozolimą, która „nie poznała czasu nawiedzenia swego”. Na szczycie Góry Oliwnej znajdują się inne ważne sanktuaria: Viri Galilei, gdzie tradycja umieszcza Wniebowstąpienie Jezusa, oraz kościół Pater Noster – na miejscu, gdzie Jezus nauczył swoich uczniów Modlitwy Pańskiej.

Z Góry Oliwnej doskonale widać Syjon. Największa i najbardziej masywna budowla to Bazylika Zaśnięcia Najświętszej Maryi Panny, w której czci się pamięć Jej tajemniczego „przejścia” do Boga. Tuż obok stoi Wieczernik, czyli miejsce ustanowienia Eucharystii, a także sakramentu kapłaństwa, pokuty i bierzmowania. W Wielkim Jubileuszu Roku 2000 Jan Paweł II, po wielu latach przerwy, sprawował tutaj uroczystą Mszę Świętą. Każda inna Eucharystia może być sprawowana w sąsiednim kościele Ad Coenaculum, czyli Przy Wieczerniku. Nieco niżej, także na wzgórzu, stoi przepiękny kościół Świętego Piotra o Pianiu Koguta. Wznosi się na miejscu, gdzie Piotr podczas przesłuchania Jezusa przed Sanhedrynem zapewniał, że Go nie zna. Bardziej na południe – Gehenna (symbol piekła), a także Hakeldama, tzn. Pole Krwi, na którym powiesił się Judasz.

Jerozolima, Brama Damasceńska

Z bram Jerozolimy sercu chrześcijanina szczególnie bliskie są dwie. Pierwsza to Brama Damasceńska, po północnej stronie Starej Jerozolimy, znana jako Brama św. Pawła, co kojarzy się z byłym prześladowcą, a później gorliwym głosicielem Dobrej Nowiny. Zapewne stąd wyruszył on w podróż do Damaszku, podczas której dokonało się jego nawrócenie. Po wschodniej stronie murów Starego Miasta jest dobrze widoczna Brama Lwów, znana też jako Brama św. Szczepana, bo w jej pobliżu został ukamienowany pierwszy męczennik chrześcijański.

Każdego roku do Jerozolimy przybywa ponad milion turystów. – Wielki żal, gorycz wzbudza fakt, że pielgrzymi, turyści, czy to z Polski, czy z Japonii, z różnych zakątków świata, z łatwością mogą nawiedzać miejsca święte, natomiast tamtejsi chrześcijanie tego zrobić nie mogą, to jest dla nich niemożliwe – mówi ksiądz arcybiskup Fouad Twal, łaciński patriarcha Jerozolimy (*PAP/24 września 2010*). – Od sześćdziesięciu lat w Ziemi Świętej jest nieustanny konflikt, panuje przemoc. Wszystkie środki dotychczas wykorzystane nie przyniosły oczekiwanego skutku.

Dzisiaj w Jerozolimie jest tylko 10 tys. chrześcijan, a 245 tys. muzułmanów i 450 tysięcy Żydów – dodaje duchowny.

Cdn.

Jerozolima, Via Dolorosa

Opracowali: K. i P. Kruszewscy

Uroczystość **BOŻEGO CIAŁA**

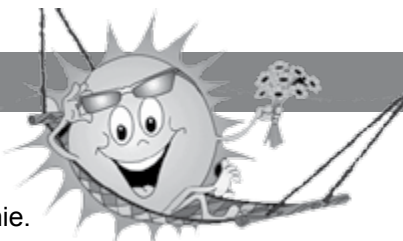
23 czerwca 2011

Procesja do czterech
ołtarzy w naszej parafii.

Autorzy zdjęć: Marcin Kielak i Anna Kozikowska.

ZADANIE 1

Skreśl co drugą literę, a otrzymasz rozwiązanie.

WDEZRITELNYNUIPCIZÆELK

ZADANIE 2

Wykreśl imiona dwunastu Apostołów.

Pozostałe litery czytane poziomo utworzą hasło.

J	S	Z	Y	M	O	N	J	E	Z	P	J
U	U	U	M	A	T	E	U	S	Z	I	U
D	F	I	L	I	P	F	A	M	T	O	D
A	J	A	K	U	B	O	J	A	N	T	A
B	A	R	T	Ł	O	M	I	E	J	R	S
T	O	M	A	S	Z	J	A	K	U	B	Z
A	N	D	R	Z	E	J	B	I	E	!	

ZADANIE 3

Podpisz postacie i uzupełnij schemat.

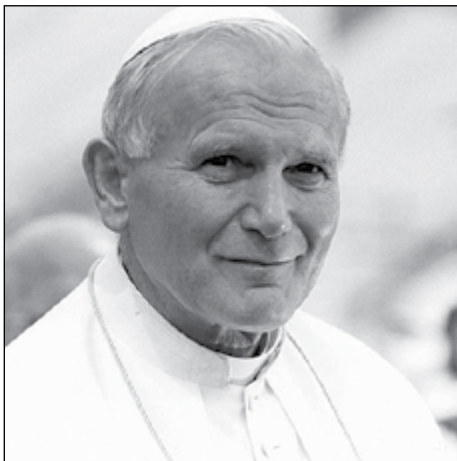
.....

wł. ....

Urodziny: 25 sierpnia 1905 r.

zakonnica ze Zgromadzenia Sióstr
Matki Bożej Miłosierdzia

Beatyfikacja:
18 kwietnia 1993 r.

.....

wł. Karol Wojtyła

Urodziny: .....

.....

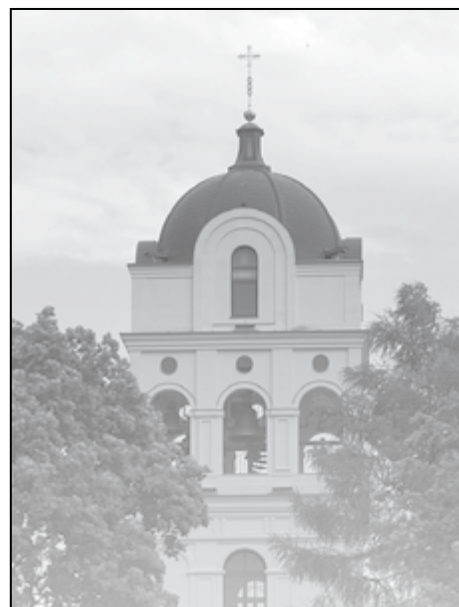
.....

Beatyfikacja:

.....

UDANYCH WAKACJI!

Autor kącika dla dzieci: **Maciej Lichota**

SALONIK WILANOWSKI

pełniący podwójną funkcję:
kawiarenki parafialnej
i galerii sztuki „Dzwonnica”,
oczekuje Państwa codziennie.

W galerii

prezentowane są okresowe
wystawy malarskie oraz
wyroby jubilerskie
i ręcznie malowana porcelana.

W czerwcu

wystawa malarstwa Bogdana Ptaka.

Bogdan Ptak przez lata wypracował swoisty warsztat malarski, przez co jego martwe natury są rozpoznawalne i niepowtarzalne. Dzięki łagodnej ekspresji i nieco ściemnionym i ściśzonym barwom sprawiają, że chętnie się z nimi obcuje, bez wizualnego zmęczenia.

Zwłaszcza w kameralnym domowym zaciszu, gdzie motywy z obrazów poetycko odtwarzają przedmioty obecne w naszych wnętrzach. Twórczość Bogdana Ptaka przedstawia pozytywną rzeczywistość, niezbędną w życiu i pożądaną w sztuce.

Kawiarenka

zaprasza na miłe chwile przy pysznej kawie, herbacie i ciasteczkach.

Gościom Saloniku

towarzyszy nastrojowa muzyka
Serdecznie zapraszamy!

XIII Niedziela Zwykła – 26 czerwca 2011 r.

1. Nabożeństwo czerwcowe zostanie odprawione dziś o godz. 17.00.
Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. Jeszcze raz pragniemy podziękować wszystkim, którzy przygotowali i przyczynili się do obchodów Uroczystości Bożego Ciała. Dziękujemy zespołom przygotowującym ołtarze, zespołom parafialnym: Kołom Żywego Różańca, Legionowi Maryi, Odnowie w Duchu Świętym, Neokatechumenatowi, Akcji Katolickiej, Rodzinie Radia Maryja, Żeńskiej Służbie Liturgicznej, Bielankom, Męskiej Służbie Liturgicznej Totus Tuus, Lektorom, Ministrantom i Siostram Pasjonistkom.
3. W tym tygodniu przypada I piątek i I sobota miesiąca.
W piątek, 1 lipca, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać; rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej. W sobotę, 2 lipca, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP o godz. 7.00. a zaraz po niej Nabożeństwo Różańcowe.
4. Od piątku zeszłego tygodnia do czwartku tego tygodnia obchodzimy dawną oktawę Bożego Ciała z procesją Eucharystyczną wokół kościoła.
5. Koło Przyjaciół Radia Maryja zaprasza na ogólnopolską pielgrzymkę na Jasną Górę. Wyjazd 10 lipca br., o godz. 6.00. Udział w pielgrzymce można zgłaszać w zakrystii.
6. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
  - we wtorek, 28 czerwca, Wspomnienie św. Ireneusza Biskupa i Męczennika.
  - w środę, 29 czerwca, Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła.
  - w piątek, 1 lipca, Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa.
  - w sobotę, 2 lipca, Wspomnienie Niepokalanego Serca Najśw. Maryi Panny.Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
7. W piątek 1 lipca, w Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, po Mszy św. o godz. 17.00. zostanie odprawione nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa i procesja eucharystyczna wokół kościoła. Ze względu na przypadającą w tym dniu uroczystość, zgodnie z kan. 1251 KPK, nie obowiązuje post i można spożywać pokarmy mięsne.
7. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
Piotr Korneli, kawaler z par. tutejszej
i Agata Chojnicka, panna z par. pw. Świętej Rodziny w Warszawie
– *zapowiedź II.*
Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną.
Narzeczonych polecamy modlitwie parafian

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie
ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od pn do pt w godzinach pracy kancelarii)
Kancelaria czynna: pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00
Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000
www.parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl -Wydawca

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 19.06.2011 do 21.08.2011

***Aby okres wakacji
był mądrze i owocnie
wykorzystany, nie tylko
jako czas odpoczynku,
ale także jako czas modlitwy
i wdzięczności Panu Bogu
za otaczający świat.***

„Szczęść Boże”

„Klimaty” dostępne są teraz także
na stronie internetowej naszej parafii:

www.parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia,
jak i Fundacja Ecclesia
Villanovensis są także
obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

**Fundacja Ecclesia
Villanovensis**
www.fundacja-wilanow.pl